

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119460748
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:6119460748.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v právnej veci žalobcu: 365.bank, a.s. (pôvodne Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX W. U., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 29.805,93 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 6226,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3468,57 eur od 10.07.2021 do zaplatenia, a to v splátkach vo výške 300,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V časti o zaplatenie sumy 6,35 eur zamieťa.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.12.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu úveru 29805,93 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26543,58 eur od 12.11.2019 do zaplatenia. V žalobe uviedol že 23.05.2017 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 29200 eur. Žalovaná bola v súlade s Úverovou zmluvou povinná splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť prvej splátky bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na 15.6.2017. Splátka bola splatná vždy 15. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 11.2.2019 a požiadal žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške: 29 624,70 eur, ktorý pozostával z: nesplatenej istiny úveru vo výške: 27 060,50 eur nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške: 2 555,21 eur nezaplatených poplatkov vo výške: 9 eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná svoj záväzok čiastočne plnila nasledovne dňa 22.2.2019 0,96 eur, dňa 12.3.2019 90,00 eur, dňa 9.4.2019 90,00 eur, dňa 10.5.2019 90,00 eur, dňa 11.6.2019 90,00 eur, dňa 18.6.2019 5,91 eur, dňa 11.7.2019 90,00 eur, dňa 9.8.2019 90,00 eur, dňa 10.9.2019 90,00 eur, dňa 17.10.2019 90,00 eur, dňa 12.11.2019 90,00 eur. Uvedené plnenia sa započítali prednostne na

nesplatenú istinu úveru. Žalovaná suma tak predstavuje: Istina: 29805,93 eur (26243,58 eur/nesplatená istina znížená o sumu čiastočným plnením po predčasnej splatnosti + 2 555,21 eur/nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti + 9 eur/nesplatené poplatky + 998,14 eur/vyčíslené úroky z omeškania dorealizovania poslednej platby žalovanej strany po vyhlásení predčasnej splatnosti t.j. 11.11.2019). Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy nesplatennej istiny úveru od 12.11.2019 do jej zaplatenia. Žalobca nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. V žalobe žalobca označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaná podala odpor, v ktorom prostredníctvom advokáta uviedla, že Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 29200 eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu, kde podľa zmluvy o úvere lepšia bol odhadovaný zostatok prvého úveru vo výške 5 078,55 eur a druhého úveru 15 947,24 eur. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení bankového subjektu. Žalovaná zastáva názor, že zmluvy o úvere, kde bol odhadovaný zostatok 5 078,55 eur a druhého úveru 15 947,24 eur, boli buď bezúročné a bez poplatkov, alebo neplatné a preto zmluva o úvere zo dňa 23.05.2017 je neplatná, keďže takýmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zákona, resp. ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi, pretože predmetom refinančného úveru je určite aj zmluvný úrok a rôzne poplatky spojené s omeškáním, na ktoré však žalobca nemá nárok, keďže zmluvy o úvere s odhadovaným zostatkom 5 078,55 eura druhého úveru 15 947,24 eur sú bezúročné a bez poplatkov. Za týmto účelom žalovaná žiadala, aby súd vyzval žalobcu na predloženie zmluvy o úvere lepšia splátka s odhadovaným zostatkom 5 078,55 eur a druhého úveru 15 947,24 eur a aby žalobca špecifikoval z čoho pozostával odhadovaný zostatok pri oboch úverových zmluvách. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 21Co/173/2017. V prípade, ak súd posúdi túto zmluvu o úvere s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný právny úkon, žalovaná vznáša námietku premlčania. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 23.05.2019. Ak súd neposúdi zmluvu o úvere ako neplatný právny úkon, táto zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov pretože, obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 9,81 % p.a. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2017 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2017 do 15.08. 2017 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur bola priemerná RPMN vo výške 9,68 % p.a. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 9,81 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Uvedené potvrdzuje i rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 11. 05. 2017 sp. zn. 5Co/59/2017. Všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov mohol žalobca preukázať tak, že do zmluvy uvedie výpočet RPMN, teda uvedie vzorec výpočtu RPMN s dosadenými a vysvetlenými veličinami. Uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co/113/2017: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods.1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru.“ Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov. V priebehu sporu žalovaná prostredníctvom advokáta navrhla v prípade, že súd nedospeje k záveru, že zmluva o úvere je neplatným právnym úkonom, splácanie dlhu v splátkach vo výške 120,- eur mesačne.

3. Na pojednávaní dňa 21.07.2020, pred jeho otvorením z dôvodu zrealizovania 9 čiastočných plnení žalovanou vo výške 946,68 eur, zobral žalobca žalobu v tejto časti späť. Všetky tieto plnenia žalobca započítal na istinu vymáhanej pohľadávky, a preto sa naďalej domáha zaplata sumy 28 859,25 eur s úrokom z omeškania (vo výške 851,56 eur) ako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 243,58 eur, od 12.11.2019 do 10.12.2019, zo sumy 26 153,58 eur od 11.12.2019 do 13.01.2020, zo sumy 26 063,58 eur od 14.01.2020 do 10.02.2020, zo sumy 25 973,58 eur od 11.02.2020 do 12.02.2020, zo sumy 25 746,90 eur od 13.02.2020 do 10.03.2020, zo sumy 25 656,90 eur od 11.03.2020 do 16.04.2020, zo sumy 25 566,90 eur od 17.04.2020 do 13.05.2020, zo sumy 25 476,90 eur od 14.05.2020 do 10.06.2020, zo sumy 25 386,90 eur od 11.06.2020 do 09.07.2020 a zo sumy 25 296,90 eur od 10.07.2020 do zaplata.

4. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom dňa 18.8.2020 (v spojení s opravným uznesením zo dňa 19.10.2020) tak, že konanie v časti o zaplata sumy 946,68 eur zastavil (výrok I.), žalovanej uložil povinnosť zaplata žalobcovi sumu 21828,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23591,88 eur od 11.02.2019 do 22.02.2019, zo sumy 23590,92 eur od 13.02.2019 do 12.03.2019, zo sumy 23500,92 eur od 13.03.2019 do 09.04.2019, zo sumy 23410,92 eur od 10.04.2019 do 10.05.2019, zo sumy 23320,92 eur od 11.05.2019 do 11.06.2019, zo sumy 23230,92 eur od 12.06.2019 do 18.06.2019, zo sumy 23225,01 eur od 17.06.2019 do 11.07.2019, zo sumy 23135,01 eur od 12.07.2019 do 09.08.2019, zo sumy 23045,01 eur od 10.08.2019 do 10.09.2019, zo sumy 22955,01 eur od 11.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 22865,01 eur od 18.10.2019 do 12.11.2019, zo sumy 22775,01 eur od 13.11.2019 do 10.12.2019, zo sumy 22595,01 eur od 11.12.2019 do 13.01.2020, zo sumy 22505,01 eur od 14.01.2020 do 10.02.2020, zo sumy 22415,01 eur od 11.02.2020 do 12.02.2020, zo sumy 22188,33 eur od 13.02.2020 do 10.03.2020, zo sumy 22098,33 eur od 11.03.2020 do 16.04.2020, zo sumy 22008,33 eur od 17.04.2020 do 13.05.2020, zo sumy 21918,33 eur od 14.05.2020 do 10.06.2020, zo sumy 22908,33 eur od 11.06.2020 do 09.07.2020, zo sumy 21828,33 eur od 10.07.2020 do zaplata, a to v troch splátkach, pričom 1. splátka vo výške 7276,11 eur je splatná do 9. mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, 2. splátka vo výške 7276,11 eur je splatná do 18. mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a 3. splátka vo výške 7276,11 eur i spolu s priznaným úrokom z omeškania je splatná do 24. mesiacov od právoplatnosti rozsudku, a to všetko pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením či i len jednej splátky alebo jej časti (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,82 % (výrok IV.).

5. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne Uznesením č.kon. 19Co/44/2020-175 zo dňa 20.5.2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. - splatnosti peňažného plnenia zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplata žalobcovi peňažné plnenie vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18. augusta 2020 č. k. 4Csp/10/2020-132 v splátkach vo výške 1.000,- eur mesačne a vo výroku III. (zamietajúce rozhodnutie) a v súvisiacom výroku IV. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie (výrok III.) na závere, že potom čo spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu zo dňa 23.05.2017 považoval za platný právny úkon, námietku premičania peňažného plnenia z neplatného právneho úkonu vznesená žalovanou považoval nedôvodnú, iné skutočnosti premičania nároku z tejto spotrebiteľskej zmluvy (§ 54a Občianskeho zákonníka) nezistil, vzhľadom na ustanovenie § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch uver poskytnutý na základe zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovanou dňa 23.05.2017 považoval za bezúročný a bez poplatkov pretože Zmluva o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka zo dňa 23.5.2017 neobsahuje údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. z) a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok, žalobca tak nemá nárok na poplatky a ani úrok (v ktorej časti súd žalobu zamietol, výrok III.). Dospel k tomuto názoru z dôvodu, že z listiny predloženej žalovanou, a to Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2017 ku dňu 31.03.2017 a taktiež z verejne dostupnej stránky Ministerstva financií SR (<<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteľske-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteľskych-uveroch-veriteľmi/>>) vyplýva údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver t.j. ostatný spotrebiteľský úver (neuvedený v r. 1 až 5) nad 6.500,- eur od 5 do 10 rokov (keďže úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 23.05.2017 vzhľadom na jeho typ nie je ani jedným z typov uvedených v riadku 1. až 5.) vo

výške 9,68 %, pričom v zmluve je uvedený údaj priemernej RPMN vo výške 9,81 %. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že i po podaní odvolania spornou skutočnosťou medzi stranami sporu zostala otázka, či spotrebiteľský úver uzavretý medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 ods. 2 písm. z/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. z dôvodu, že nebola správne v spotrebiteľskej zmluve uvedená priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Odvolací súd v svojom rozhodnutí vyslovil názor, že v prípade uvedenia priemernej hodnoty RPMN žalobcom v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 9,81 % namiesto správnej priemernej hodnoty RPMN vo výške 9,68 % pri uvedení skutočnej RPMN vo výške 13,3% a výške úrokovej sadzby 12,50 % sa jednak nejedná o údaj, ktorý by bol žalobcom vymyslený za účelom podať spotrebiteľovi klamlivú informáciu, ale údaj zverejnený Ministerstvom financií SR ako súhrnná informácia o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, jednak uvedený údaj vzhľadom na ostatné dohodnuté náležitosti zmluvy (skutočná RPMN, zmluvný úrok) a rozdiel v správnej a uvedenej hodnote priemernej RPMN 0,13 % nemôže byť považovaný za klamlivú alebo nekalú obchodnú praktiku žalobcu a nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie žalovanej o tom, či zmluvný vzťah so žalobcom uzavrie alebo nie. Odvolací súd v svojom rozhodnutí vyslovil názor, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, lepšia splátka č. 1712646378 uzavretého medzi stranami sporu dňa 23.05.2017 (z dôvodu, že nebola správne v spotrebiteľskej zmluve uvedená priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver) je nesprávny, a preto v tomto rozsahu (výrok III.) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, i o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania.

7. V konaní ide o spotrebiteľský spor. Po vrátení veci odvolacím súdom súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strany sporu nezúčastnili, súhlasili aby súd konal pojednávanie v jej neprítomnosti, súd postupom podľa ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu. Na pojednávaní opätovne vykonal dokazovanie listinami: Zmluva o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka zo dňa 23.5.2017 č. I. 9-12, aktuálny stav úveru č. I. 13-14, poštový podací hárok č. I. 15-18, poštový podací hárok č. I. 19-23, predžalobná výzva č. I. 24, Upozornenie žalobcu - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 15.1.2019 č. I. 25, Výzva žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.02.2019 č. I. 26, obchodné podmienky č. I. 27-29, všeobecné obchodné podmienky č. I. 30-36, sadzobník poplatkov č. I. 37-39.

8. Z predložených listín vyplýva, že žalobca so žalovanou podpísali dňa 23.5.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka č. 1712646378, na základe ktorej sa žalobca so žalovanou dohodli na poskytnutí úveru vo výške 29200,- eur. V zmluve boli uvedené podmienky: druh spotrebiteľského úveru: účelový, určený na refinancovanie, výška úveru 29200,-eur, počet splátok: 96, splátka 481,58 eur, výška poslednej splátky: 484,48 eur, ročná úroková sadzba 12,50 %, fixná, RPMN banky: 13,30 %, priemerná hodnota RPMN na trhu v %: 9,81 %, splatnosť prvej splátky: 15.6.2017, dátum konečnej splatnosti: 15.05.2025, dátum splátky k 15 dňu v mesiaci. Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť: 46231,58 eur. Z predloženej listiny- stav úveru ku dňu 30.11.2019 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 29200,- eur dňa 23.5.2017, žalovaná uhradila riadne a včas splátky splatné do 15.4.2018 (t.j. 11 splátok po 481,58 eur t.j. 5297,38 eur). Písomnosťou žalobcu zo dňa 15.1.2019, odoslanou prostredníctvom poštového podniku bola žalovaná vyzvaná k úhrade omeškaných splátok a upozornená na možnosť zosplatenia. Odoslanou písomnosťou zo dňa 11.02.2019 žalovanej žalobca úver zosplatnil. tvrdení žalobcu na pojednávaní dňa 21.7.2020, ktoré neboli žalovanou popreté vyplýva, že v čase od 10.12.2019 do 9.7.2020 žalovaná uhradila sumu 946,68 eur.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

14. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 1.2.2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých

skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

17. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

18. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.5.2017 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá poskytnutím úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom resp. právnym predchodcom pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu z úveru okrem ustanovení Obchodného zákonníka aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Z tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovanej riadne a hodnoverne popreté, a najmä z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané, že žalovaná potom ako jej bol na základe riadnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.5.2017 žalobcom poskytnutý úver vo výške 29200,- eur porušila svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy, pretože úver spolu s dohodnutým úrokom vo výške 12,50 % ročne riadne a včas nesplácala, dostala sa do omeškania so splácaním úveru formou dohodnutých mesačných splátok. Žalobcom bola na úhradu vyzývaná písomnosťou zo dňa 15.1.2019, pričom bola súčasne upozornená, že je v zmysle dohodnutých podmienok zmluvy oprávnený dlh predčasne zosplatiť a žalobca pristúpil dňa 11.2.2019 k zosplateniu úveru (bod 4.6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka zo dňa 23.5.2017), kedy žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 29624,66 eur.

20. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Zo zmluvy zo dňa 23.5.2017 vyplýva, že žalovaná mala žalobcovi uhradiť celkom čiastku spojenú so spotrebiteľským úverom vo výške 46231,58 eur, z ktorej čiastky si žaloba uplatnil sumu vo výške 29805,93 eur (z ktorých sumu 946,68 eur v dôsledku čiastočných úhrad žalovanej po podaní žaloby zobrať späť), čiže predmetom sporu ostala, po čiastočnom späťvzati, suma 28859,25 eur, z ktorej sumy súd rozsudkom zo dňa 18.8.2020 (právoplatným dňa 03.09.2020) priznal sumu 21828, 33 eur spolu s úrokom z omeškania v celkovej vyčíslenej výške 1646,22 eur (priznaný úrok z omeškania za obdobie od 11.2.2019 do 9.7.2020) a keďže k úhrade zosplateného úveru nedošlo, žalobca by mal nárok na poskytnuté finančné prostriedky i spolu s úrokom a poplatkami t.j. zostatok nesplateného úveru v celkovej výške 7030,92 eur (ako rozdiel súm 28859,25 mínus 21828,33) i spolu so zostatkom príslušenstva, úrokom z omeškania.

21. Súd však z uplatneného nároku nepriznal žalobcovi nárok v časti o zaplata 6,35 eur, ktoré si žalobca uplatnil ako nesplatené poplatky, a to z dôvodu, že žalobca nielenže o výške týchto nákladov nepredložil dôkaz (okrem sumy 1,20 eur a sumy 1,45 eur ako poplatkov za odoslanie písomnosti (v zmysle sadzobníka poplatkov) zo dňa 15.1.2019 a 11.2.2019 žalovanej vo výške v poštovej tarify Slovenskej pošty a.s.) ale na preukázanie tohto svojho nároku dôkazy ani neoznačil. O dôkaznej povinnosti podľa ustanovení C.s.p. si žalobca zastúpený advokátom musel byť vedomý. Žalobca v rámci rozhodných skutočností ani neuviedol čo táto časť nároku predstavuje, z čoho pozostáva, ani nepredložil a ani neoznačil hodnoverný dôkaz o tom, že uplatnené poplatky voči žalovanej, v postavení spotrebiteľa i skutočne vynaložil.

22. Vykonaným dokazovaním je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku a tak vzniklo žalobcovi právo popri zostatku dlžnej istiny i na úhradu úroku z omeškania, resp. vzhľadom na konanie po čiastočnom zrušení rozhodnutia odvolacím súdom jeho zostatku nepriznaným rozsudkom zo dňa 18.08.2020. Nakoľko uvedený vzťah medzi stranami

bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednanie ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami. Žalovaná sa dostala do omeškania s uplatneným nárokom nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých splátok a tiež nasledujúcim dňom potom ako jej uplynula lehota určená v listine predchodcu žalobcu, ktorou ho predchodca žalobcu vyzval na úhradu toto celého (zosplatneného) dlhu. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., úroková sadzba v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (jednotlivých splátok resp. celého dlhu) predstavovala výšku 0,00 % a preto v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úroku z omeškania je vyššia o 5 % bodov ročne (5,00 %). Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 26 243,58 eur, od 12.11.2019 do 10.12.2019, zo sumy 26 153,58 eur od 11.12.2019 do 13.01.2020, zo sumy 26 063,58 eur od 14.01.2020 do 10.02.2020, zo sumy 25 973,58 eur od 11.02.2020 do 12.02.2020, zo sumy 25 746,90 eur od 13.02.2020 do 10.03.2020, zo sumy 25 656,90 eur od 11.03.2020 do 16.04.2020, zo sumy 25 566,90 eur od 17.04.2020 do 13.05.2020, zo sumy 25 476,90 eur od 14.05.2020 do 10.06.2020, zo sumy 25 386,90 eur od 11.06.2020 do 09.07.2020 (t.j. celkom vo výške 851,56 eur) a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 25 296,90 eur od 10.07.2020 do zaplattenia.

23. Súd doteraz rozsudkom zo dňa 18.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2020 žalobcovi priznal úrok z omeškania už vo výške 1649, 22 eur, a to za čas omeškania do 09.07.2020 a od 10.07.2020 vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21828,33 eur až do zaplattenia. A preto súd spolu s istinou-zostatku úveru (spolu s úrokom i časťou poplatkov, t.j. 7030,92 mínus 6,35, t.j. 7024,57 eur), od ktorej sumy však odrátal sumu už priznaných úrokov z omeškania (sumu 797,66 eur, ako 1649,22 mínus 851,56), presahujúcich sumu žalobcom uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 12.11.2019 do 09.07.2020 (ktorý si za toto obdobie uplatnil v celkovej výške len 851,56 eur) a preto čo sa týka úroku z omeškania, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3468,57 eur (ako rozdiel sumy 25296,90 eur uplatnených žalobcom mínus 21828,33 eur zo sumy už priznanej rozsudkom zo dňa 18.08.2020) od 10.7.2020 do zaplattenia.

24. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods.3 C.s.p, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Žalovaná navrhla plnenie dlhu v splátkach, pričom výšku splátky navrhla 120,- eur mesačne. Súd dospel k názoru, vzhľadom na zistené okolnosti o osobe žalovanej že nie je v možnostiach splniť povinnosť uloženú týmto rozsudkom v lehote troch dní (žalovaná spláca dlh čiastočnými úhradami i časť rozsudkom priznaného nároku je bola umožnená splácať v splátkach) a určil žalovanej povinnosť uloženú týmto rozsudkom splniť v splátkach. Pri určení výšky splátky a času ich plnenia eur súd prihliadal na výšku peňažného plnenia a možnosti žalovanej, žalovanou navrhovanú výšku mesačnej splátky považoval za príliš nízku a je toho názoru, že umožnením plnenia v splátkach v súdom určenej výške nebudú oprávnené záujmy žalobcu ohrozené, keďže v prípade plnenia žalovane riadne a včas dlh žalobcu bude splnený cca do dvoch rokov, a ak žalovaná bude v omeškani čo i len s jednou splátkou, žalobca môže od nej požadovať celé priznané plnenie.

25. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalovaná zavinila zastavenie konania v časti o zaplattenie 946,68 eur, pretože túto sumu uhradila po podaní žaloby a zavinila tak, že konanie muselo byť zastavené a je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Žalobcu súd aj napriek tomu, že žalobu v časti v časti o zaplattenia 6,35 eur zamietol, považuje za úspešného (vzhľadom k tomu že v prípade zamietajúcej časti ide len o nepatrnú časť). Z uvedených dôvodov súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu, pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).